

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.4.2002
KOM(2002) 166 endelig

2002/0079 (CNS)

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

**om anvendelse af lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen på
selvstændige**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen interesser sig for dette initiativ, fordi den har kunnet konstatere, at personer, som udøver deres erhvervsmæssige beskæftigelse uden at have en ansættelseskontrakt med en arbejdsgiver eller helt generelt uden et egentligt ansættelsesforhold af nogen art og uden at være underordnet en tredjeperson, som regel ikke er omfattet af fællesskabsdirektiverne om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

Imidlertid er selvstændige ofte udsat for de samme sundheds- og sikkerhedsmæssige risici som lønmodtagere, og noget tyder på, at der er behov for et initiativ fra Fællesskabets side i den forbindelse.

Af aktion 8 i fællesskabsprogrammet vedrørende sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen 1996-2000¹ fremgår det, at man vil foretage en "analyse af behovet for at fremsætte forslag til henstilling fra Rådet om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen for selvstændige". Kommissionen var af den opfattelse, at det konstant stigende antal selvstændige, som ikke er omfattet af de fællesskabsforskrifter, der er baseret på traktatens artikel 137 (tidligere artikel 118 A), nødvendiggjorde en tilbundsgående undersøgelse af situationen i EU og af, hvilke muligheder den har på dette område.

Kommissionen gik derfor allerede i 1996 i gang med at drøfte spørgsmålet og undersøge, hvordan det forholdt sig med selvstændiges sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i EU. Resultaterne af disse undersøgelser viser, at de sektorer, hvor der er flest selvstændige, ofte er højrisikosektorer (transport, landbrug, bygge- og anlægssektoren samt fiskeri). Fællesskabsretten finder kun anvendelse i meget begrænset udstrækning, og på nationalt plan er der stor forskel på lovgivningerne.

Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen nedsatte i 1997 en arbejdsgruppe vedrørende selvstændige. Arbejdsgruppen fik til opgave at udarbejde et forslag til det rådgivende udvalgs udtalelse om, hvilken indsats der kan gøres på fællesskabsplan for at tage højde for de behov og de problemer, der kan opstå, når fællesskabsbestemmelserne om arbejdsmiljø udvides til også at omfatte selvstændige.

Kommissionen ønskede at danne sig et billede af, hvordan de selvstændiges situation reelt tog sig ud i samtlige medlemsstater, og rettede derfor som led i arbejdsgruppens undersøgelser henvendelse til Arbejdsmiljøagenturet i Bilbao og anmodede det om at indhente oplysninger fra medlemsstaterne med henblik på at undersøge, om den afledte ret i direktiverne var blevet udvidet til at omfatte selvstændige, og i givet fald på hvilken måde dette var foregået. Senere anmodede Kommissionen agenturet i Bilbao om oplysninger, medlemsstat for medlemsstat, om selvstændiges situation set i et praktisk såvel som et juridisk perspektiv.

---

¹ KOM(95)282 endelig udg., EFT C 262 af 7.10.1995, s. 18.

I den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden², som godkendt af Det Europæiske Råd i Nice³, anmodes Kommissionen om at udarbejde en fællesskabsstrategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i 2002 og således medvirke til at foregribe ændringerne i arbejdsmiljøet med henblik på at drage fuldt udbytte heraf gennem en ny ligevægt mellem fleksibilitet og sikkerhed, og med hensyn til selvstændiges forhold foreslår Det Økonomiske og Sociale Udvalg i sin udtalelse om «Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen - Fællesskabsforanstaltningernes gennemførelse og nye risici»⁴, at information, bevidstgørelse, "benchmarking" og forskning udvikles systematisk.

II. BESKYTTELSE AF SELVSTÆNDIGES SIKKERHED OG SUNDHED PÅ NATIONALT PLAN

Det har på baggrund af informationerne fra agenturet i Bilbao være muligt at drage nedenstående konklusioner om, hvordan det på indeværende tidspunkt forholder sig med beskyttelsen af selvstændiges sikkerhed og sundhed i medlemsstaterne⁵:

- I nogle medlemsstater gælder arbejdsmiljøreglerne også for selvstændige. Dette er tilfældet i Portugal og Irland, hvor arbejdsmiljøreglerne finder anvendelse uden forskel på lønmodtagere og selvstændige, og - om end i mindre udpræget grad - i Danmark, Det Forenede Kongerige og Sverige.
- I de andre medlemsstater gælder de nationale arbejdsmiljøregler ikke for selvstændige. På visse områder (f.eks. bestemmelserne om sundhed på arbejdspladsen) og under visse omstændigheder (f.eks. når en selvstændig arbejder på en byggeplads eller udfører opgaver i underentreprise) er selvstændige dog alligevel omfattet af arbejdsmiljøreglerne og skal i så tilfælde overholde de relevante bestemmelser.

III. BESKYTTELSE AF SELVSTÆNDIGES SIKKERHED OG SUNDHED PÅ FÆLLESSKABSPLAN

Artikel 3 i rammedirektiv 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet⁶ indeholder en definition af begrebet arbejdstager, ifølge hvilken en arbejdstager er enhver person, som en arbejdsgiver har i sin tjeneste. Denne definition gælder for alle særdirektiver vedtaget i henhold til rammedirektivet.

Man bør dog være opmærksom på to direktiver, som er baseret på artikel 137 (tidligere artikel 118 A):

- Direktiv 92/57/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser⁷ omfatter selvstændige, der udfører arbejde på en byggeplads, for så vidt som de ved deres aktiviteter kan være til fare

---

² KOM(2000)379 endelig af 28.6.2000.

³ Det Europæiske Råd i Nice, 7.-9.12.2000, Formandskabets konklusioner, bilag 1.

⁴ EFT C 51 af 23.2.2000, s.33.

⁵ Jf. vedlagte oversigt over, hvordan det på indeværende tidspunkt forholder sig med beskyttelsen af selvstændiges sikkerhed og sundhed i medlemsstaterne.

⁶ EFT L 183 af 29.6.1989, s.1.

⁷ EFT L 245 af 26.8.1992, s.6.

for de tilstedeværende arbejdstageres sikkerhed og sundhed. (Bestemmelserne tager således ikke sigte på at beskytte de selvstændiges sikkerhed, men på at sikre, at de er underlagt visse regler med henblik på at begrænse eller nedsætte risikoen for, at de kommer til at udsætte andre arbejdere for fare).

og

- Direktiv 92/29/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe⁸ er ikke et særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF og indeholder en meget bred definition af arbejdstagere, der omfatter selvstændige. Men heller ikke i dette tilfælde er der tale om en retsregel, som udelukkende finder anvendelse på selvstændige, og betragtningerne ovenfor i forbindelse med direktiv 92/57/EØF, om at beskyttelsen af de selvstændige kun er en sideeffekt til beskyttelsen af lønmodtagerne, gælder alt andet lige også for direktiv 92/29/EØF.

Endvidere henvises der i en af betragtningerne i direktiv 2001/45/EF om brug af arbejdsudstyr, der stilles til rådighed til midlertidigt arbejde i højden⁹, til selvstændige med en påmindelse om, at de ved anvendelse af arbejdsudstyr risikerer at bringe de ansattes sikkerhed og sundhed i fare.

IV. BEHOV FOR FÆLLESSKABSINDSATS

Generelt finder EF-lovgivningen om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen ikke anvendelse på selvstændige. Dette ændrer dog ikke ved det forhold, at de selvstændige som oftest er udsat for de samme sikkerheds- og sundhedsmæssige risici som lønmodtagerne.

Desuden arbejder de fleste selvstændige netop i højriskosektorerne, dvs. i landbruget, fiskeriet, bygge- og anlægssektoren, transporterhvervene samt servicesektoren. De seneste statistiske oplysninger viser, at selvom kvotienten for arbejdsulykker blandt selvstændige ligger under gennemsnittet, ligger kvotienten for ulykker med dødelig udgang langt over gennemsnittet¹⁰.

I maj 1999 afgav det rådgivende udvalg positiv udtalelse om det forslag til henstilling fra Rådet, som Kommissionens tjenestegrene havde fremsat, og tilsluttede sig, at det var nødvendigt med en fællesskabsindsats vedrørende beskyttelse af selvstændiges sikkerhed og sundhed.

Som Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen påpegede i sin udtalelse, er det stigende antal selvstændige i mange medlemsstater også et led i en større udvikling i beskæftigelsesstrukturen. Virksomhederne skærer ned på antallet af ansatte og lægger en lang række opgaver ud i underentreprise hos meget små virksomheder eller selvstændige. Dette giver anledning til nye problemer i samarbejdet mellem de små virksomheder og med at bevare de rodfæstede sikkerhedsrutiner i de meget små virksomheder.

---

⁸ EFT L 113 af 30.4.1992, s.19.

⁹ EFT L 195 af 19.7.2001, p. 46.

¹⁰ Eurostat – "Statistics in focus" Population and Social Conditions: N° 16/2001 "Accidents at work in the EU 1998-99" og N° 17/2001 "Work-related health problems in the EU 1998-99".

Efter Amsterdam-traktatens ikrafttrædelse og i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 138, stk. 2 og 3, blev arbejdsmarkedsparterne på europæisk niveau hørt om behovet for et initiativ på dette område, og mens den første høring fandt sted i marts 2000, fandt den anden sted i juli 2001. Arbejdsmarkedsparterne gik næsten enstemmigt ind for et ikke-bindende instrument på fællesskabsplan, som bl.a. skulle omfatte information/bevidstgørelse, uddannelse, særligt lægeligt tilsyn med sundhed og forebyggelse.

Direktiver er de eneste retsregler, der i henhold til traktatens artikel 137 kan anvendes til gennemførelse af foranstaltninger på det område, artiklen omhandler, og derfor foreslås det, at nærværende forslag til henstilling baseres på traktatens artikel 308.

En handling fra Fællesskabets side er dog mulig i henhold til artikel 308, hvorefter der kan træffes passende foranstaltninger for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål inden for det indre markeds rammer. I det foreliggende tilfælde bidrager beskyttelsen af selvstændiges sikkerhed og sundhed utvivlsomt til virkeliggørelsen af et af Fællesskabets mål, nemlig det, der går ud på at sikre et højt beskyttelsesniveau under arbejdet.

Langt de færreste medlemsstater har sørget for retlig beskyttelse af selvstændiges sikkerhed og sundhed, hvilket har haft som konsekvens, at beskyttelsesniveauet i EU er meget uensartet.

Manglerne i såvel EF's som i medlemsstaternes lovgivning tyder på, at det under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet er nødvendigt med en fællesskabsindsats for at sikre selvstændige et minimum af beskyttelse mod erhvervsrisici. I første omgang vil Kommissionen lade det være op til medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger på frivillig basis på grundlag af nærværende forslag til Rådets henstilling. Hvis det efter en indledende periode viser sig at være påkrævet, vil Kommissionen vedtage en bindende retsregel.

I betragtning af at nogle medlemsstater allerede har truffet nationale foranstaltninger med hensyn til selvstændige, kan det planlagte initiativ på ingen måde anses for at være for vidtgående og er således i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. De medlemsstater, der endnu ikke har taget skridt til at beskytte selvstændiges sikkerhed og sundhed, har altså mulighed for at trække på de meget positive erfaringer, som de andre medlemsstater har gjort i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger på dette område.

Bilag

Anvendelsen af national arbejdsmiljølovgivning

1. UDVIDET ANVENDELSE AF LOVGIVNINGEN PÅ SELVSTÆNDIGE

PORTUGAL: Selvstændige er omfattet af lovgivningen, som finder anvendelse på såvel arbejdstagere som selvstændige uden forskel.

IRLAND: Arbejdsmiljølovgivningen finder anvendelse på selvstændige.

DET FORENEDE KONGERIGE: I de grundlæggende bestemmelser i *Health and Safety Act 1974* og *Workplace (Health, Safety and Welfare) Regulations 1992* defineres begrebet "arbejde" som det arbejde, der udføres af såvel arbejdstagere som selvstændige. I medfør af *Health and Safety Act 1974* pålægges de selvstændige desuden en række forpligtelser, og i medfør af *Management of Health and Safety Regulations* har de pligt til at foretage en risikoevaluering.

Work Equipment Regulations 1992 finder udtrykkelig anvendelse på selvstændige.

I medfør af *Health and Safety (Working on Display Screen Equipment) Regulations* gælder bestemte forskrifter fra direktiv 90/270/EØF for selvstændige, selv om beskyttelsen af de selvstændige ikke er så omfattende som beskyttelsen af arbejdstagere.

Regulations on Manual Handling of Loads and Personal Protective Equipment finder derimod ikke anvendelse på selvstændige.

DANMARK: § 2 i arbejdsmiljøloven gælder for alt arbejde, der udføres for en arbejdsgiver.

Dette kriterium, hvori begrebet arbejdstager ikke nævnes, udelukker derfor ikke selvstændige fra lovens anvendelsesområde.

En række bestemmelser i arbejdsmiljølovgivningen er imidlertid kun relevante, for så vidt som der eksisterer et fast ansættelsesforhold mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager, f.eks. med hensyn til informering og uddannelse.

Som følge heraf er der færre regler, der kan finde anvendelse på selvstændige end på lønmodtagere. Der er tale om en række generelle principper i arbejdsmiljølovgivningen, en række bestemmelser vedrørende anvendelsen af arbejdsudstyr samt tilrettelæggelsen og udførelsen af arbejdet.

SVERIGE: Arbejdsmiljølovgivningen finder delvis anvendelse på arbejdsgiveren. Dette er også tilfældet for rene familieforetagender i forbindelse med f.eks. anvendelsen af arbejdsudstyr og farlige stoffer.

Som følge heraf gælder den svenske arbejdsmiljølovgivning delvis for selvstændige.

2. **EN I PRINCIPPET BEGRÆNSET ANVENDELSE AF LOVGIVNINGEN TIL KUN AT OMFATTE ARBEJDSTAGERE I DEN I ARTIKEL 137 A ANVENDTE BETYDNING**

FINLAND: Den finske lov vedrørende beskyttelse af arbejdstagerne gælder for arbejde udført af arbejdstagere på grundlag af en arbejdsaftale, mod aflønning, for en arbejdsgivers regning og under dennes tilsyn. Den finder således ikke anvendelse på selvstændige.

Arbejds miljøbestemmelserne finder dog anvendelse på selvstændige.

TYSKLAND-ØSTRIG: Arbejds miljølovgivningen finder kun anvendelse på arbejdstagere. Selvstændige er ikke omfattet.

BELGIEN: Generelt er selvstændige ikke omfattet, undtagen når de arbejder på en byggeplads, eller i forbindelse med underleverancer/-entrepriser.

LUXEMBOURG: Lovbestemmelserne gælder ikke for selvstændige, undtagen når de udfører arbejde på en byggeplads.

Alle selvstændige er dog omfattet af "Code des assurances sociales" og er navnlig dækket af "Association d'assurance contre les accidents - sections industrielle". Som følge heraf har de pligt til strengt at overholde dette forsikringsselskabs forskrifter for forebyggelse af ulykker.

NEDERLANDENE: Lov om arbejdsforhold *arbowet* finder ikke anvendelse på selvstændige.

I bestemte situationer, f.eks. på byggepladser, skal en selvstændig, der udfører arbejde i en virksomhed, hvori er ansat arbejdstagere, dog overholde de relevante bestemmelser i lovgivningen med henblik på at beskytte disse arbejdstagere.

GRÆKENLAND: Arbejds miljølovgivningen finder ikke anvendelse på selvstændige.

De helt klare undtagelser herfra kan direkte føres tilbage til EF-retten (byggepladser, koordinering).

ITALIEN: Arbejds miljølovgivningen finder ikke anvendelse på selvstændige.

I bestemte situationer kan de selvstændige dog, navnlig når de skal levere en tjenesteydelse til en virksomhed, hvori er ansat arbejdstagere, være forpligtet til at overholde arbejds miljølovgivningen, men kun med henblik på at beskytte disse arbejdstagere.

SPANIEN: Arbejds miljølovgivningen finder ikke anvendelse på selvstændige.

Bestemmelserne vedrørende samarbejde og koordinering gælder dog for dem, når de er på en arbejdsplads, hvor arbejdstagere udfører deres arbejde.

Lovgivningen vedrørende byggepladser indeholder ligeledes en række bestemmelser, der finder anvendelse på selvstændige.

FRANKRIG: Generelt finder bestemmelserne ikke anvendelse på hverken selvstændige eller arbejdsgiverne selv (undtagen når disse direkte udfører arbejde på en byggeplads).

NB: Der er dog blevet iværksat en undersøgelse med henblik på at udvide lovens anvendelsesområde til selvstændige i den nukleare sektor.

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

om anvendelse af lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen på selvstændige

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION -

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

som henviser til Kommissionens forslag til henstilling,

som henviser til Europa-Parlamentets udtalelse¹¹,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹², og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Af Kommissionens meddelelse om et fællesskabsprogram vedrørende sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen 1996-2000¹³ fremgår det, at man på grund af det konstant stigende antal selvstændige vil foretage en analyse af behovet for at fremsætte forslag til henstilling fra Rådet om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen for selvstændige.
- (2) Europa-Parlamentet foreslår i sin beslutning om generelle rammer for Kommissionens indsats på området sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på arbejdspladsen (1994-2000)¹⁴, at der træffes foranstaltninger med henblik på at udvide rammedirektivet til at omfatte selvstændige. Europa-Parlamentet gør i sin beslutning om midtvejsrapporten om fællesskabsprogrammet¹⁵ på ny opmærksom på selvstændige, der stort set ikke er omfattet af lovgivningen, og erindrer om, at øget anvendelse af underleverandører har ført til en stigning i antallet af arbejdsulykker.
- (3) Arbejdsmarkedets parter anser også beskyttelse af selvstændiges sundhed og sikkerhed for at være særlig vigtig og går næsten enstemmigt ind for en fællesskabsaktion i form af en henstilling fra Rådet, hvor der lægges vægt på højrisikosektorer samt på bl.a. information og bevidstgørelse om forebyggelse af risici, tilstrækkelig uddannelse og passende tilsyn med sundheden.
- (4) Personer, som udøver deres erhvervsmæssige beskæftigelse uden at have en ansættelseskontrakt med en arbejdsgiver eller helt generelt uden et egentligt

---

¹¹ EFT C af , s. .

¹² EFT C af , s. .

¹³ KOM (1995) 282 endelig udg., EFT C 262 af 7.10.1995.

¹⁴ EFT C 205 af 25.7.1994, s. 478.

¹⁵ Europa-Parlamentets beslutning af 25.2.1999 (A4-0050/1999).

ansættelsesforhold af nogen art og uden at være underordnet en tredjeperson, er som regel ikke omfattet af Fællesskabets direktiver om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, bl.a. Rådets rammedirektiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet¹⁶. I øvrigt selvstændige i visse medlemsstater ikke dækket af den gældende lovgivning om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

- (5) Selvstændige er imidlertid udsat for akkurat de samme sundheds- og sikkerhedsmæssige risici som lønmodtagere.
- (6) I Fællesskabet findes der også "højrisikosektorer" med et stort antal selvstændige (landbrug, fiskeri, bygge- og anlægssektoren, transport).
- (7) I en henstilling, som ILO fremsatte for nylig, og som er vedlagt konventionen om sundhed og sikkerhed i landbruget¹⁷, hedder det, at medlemsstaterne efterhånden bør udvide beskyttelsen af arbejdstagere til at omfatte selvstændige landmænd, under hensyntagen til de synspunkter, som de selvstændige landmænds organisationer giver udtryk for, hvis det er relevant.
- (8) Endelig medfører de arbejdsulykker og erhvervssygdomme, som selvstændige er særlig udsat for, store sociale og menneskelige omkostninger.
- (9) Det er derfor hensigtsmæssigt at tage hensyn til selvstændige i lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.
- (10) I visse medlemsstater omfatter lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen allerede selvstændige, og selvom konkurrenceforvridninger især mærkes inden for de forskellige medlemsstaters grænser, kan ensartede foranstaltninger i de øvrige medlemsstater dog bidrage til at mindske konkurrenceforvridningerne, idet der i mindre omfang vil blive anvendt forskellige sundheds- og sikkerhedsmæssige bestemmelser i de enkelte medlemsstater.
- (11) Selvstændige bør også have udvidet adgang til uddannelse og information, således at sundheden og sikkerheden kan forbedres både for dem og for andre arbejdstagere på samme arbejdsplads.
- (12) Målsætningerne for sundhed og sikkerhed i nærværende henstilling hindrer ikke de enkelte medlemsstater i at fastsætte konkrete bestemmelser om anvendelse af deres lovgivning på selvstændige.
- (13) Nærværende henstilling påvirker ikke gældende eller fremtidige nationale bestemmelser, som sikrer større beskyttelse.
- (14) I den nuværende situation er medlemsstaterne bedst i stand til at træffe passende foranstaltninger, men Fællesskabet skal også bidrage til opfyldelse af målsætningerne i nærværende henstilling.

---

¹⁶ EFT L183 af 29.6.1989, s.1.

¹⁷ ILO, konvention 184/2001 af 21.6.2001.

- (15) Forslaget er udarbejdet efter høring af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med traktatens artikel 138, stk. 2 og 3, og af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen -

HENSTILLER

TIL MEDLEMSSTATERNE AT:

- 1) anerkende, inden for rammerne af deres politik til forebyggelse af risici og ulykker på arbejdspladsen, at selvstændige har ret til beskyttelse af sundhed og sikkerhed på lige fod med lønmodtagere, samt at de har forpligtelser på dette område
- 2) sikre anerkendelse af denne ret og disse forpligtelser i deres interne retsorden og i overensstemmelse med den nationale lovgivning og/eller praksis bl.a. påse, at selvstændige omfattes af lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, og/eller at der træffes særlige foranstaltninger med henblik på dem
- 3) tilpasse lovgivningen til selvstændiges særlige forhold i det omfang, det er nødvendigt
- 4) træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at selvstændige kan indhente nyttige informationer og råd om forebyggelse af sundheds- og sikkerhedsmæssige risici i forbindelse med deres erhvervsudøvelse fra relevante tjenester og/eller organer; foranstaltningerne skal være tilpasset selvstændiges særlige behov og gøre det muligt for dem at håndtere de risici, de kan blive udsat for
- 5) træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at selvstændige kan få adgang til uddannelse, som kan give dem tilstrækkelig viden om sikkerhed og sundhed
- 6) sikre, at let adgang til informationer og uddannelse ikke medfører finansielle omkostninger, som virker hæmmende for selvstændige
- 7) træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis med henblik på at sikre passende tilsyn med selvstændiges sundhed i forhold til de sundheds- og sikkerhedsmæssige risici på arbejdspladsen
- 8) tage hensyn til andre medlemsstaters erfaringer i forbindelse med udarbejdelsen af relevant lovgivning
- 9) sørge for, at denne lovgivning om beskyttelse af selvstændiges sundhed og sikkerhed anvendes effektivt, bl.a. ved at sikre passende kontrol og tilsyn
- 10) undersøge, fire år efter nærværende henstillings vedtagelse, om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre nærværende henstilling, er effektive, og informere Kommissionen herom.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand